

Dosarul nr. 2ra-717/23
2-20105975-01-2ra-22052023

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Ocnîța (jud.: N. Vameș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud.: Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

27 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:
Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Mariana Ursachi
Oxana Parfeni

examinând admisibilitatea recursului declarat de Lîsîi Vladimir,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Lîsîi Vladimir împotriva lui Antonciuc Victor cu privire la încasarea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Lîsîi Vladimir și menținută hotărârea din 30 iunie 2022 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța,

c o n s t a t ă:

La 02 septembrie 2020, Lîsîi Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Antonciuc Victor cu privire la încasarea prejudiciului material.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a indicat că la 01 noiembrie 2018 a încheiat cu Antonciuc Victor contractul pentru îndeplinirea lucrărilor de reconstrucție a casei de locuit, șopronului și a curții, cu termenul de executare a lucrărilor până la data de 15 mai 2019.

De asemenea, a relevat că potrivit obligațiilor de garanție din 19 iunie 2019, Antonciuc Victor s-a obligat să efectueze lucrări suplimentare și anume instalarea țevilor de canalizare și a cazanului.

La fel, a invocat că pe parcursul efectuării lucrărilor, i-a achitat lui Antonciuc Victor suma de 13 000 de lei și 1 800 grivne (1 000 lei), iar în total suma de 14 000 de lei.

Reclamantul a susținut că în rezultatul efectuării lucrărilor necalitative a instalării țevilor și a cazanului, s-a produs inundația totală a casei de locuit, în urma căreia i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 18 000 lei.

Reclamantul Lîsîi Vladimir a solicitat încasarea de la Antonciuc Victor a sumei de 14 000 de lei achitată pentru efectuarea lucrărilor, suma de 18 000 de lei

cu titlu de prejudiciu material, încasarea sumei de 960 de lei cu titlu de taxă de stat și încasarea sumei de 5 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 30 iunie 2022 a Judecătorei Edineț, sediul Ocnița, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Lîsîi Vladimir.

În consolidarea soluției adoptate, prima instanță a constatat că la 01 noiembrie 2018, între Lîsîi Vladimir și Antonciuc Victor a fost încheiat un contract pentru îndeplinirea lucrărilor de reconstrucție a casei de locuit, șopronului și a curții, iar Lîsîi Vladimir s-a obligat să achite banii pentru construcție și lucrările efectuate.

Instanța de fond a stabilit că, potrivit înscrisului prezentat de către reclamant numit contract de garanție, acesta a fost încheiat între Lîsîi Vladimir în calitate de „angajator” și Antonciuc V.N., Zahariuc O.B., Colodia G. V. în calitate de „specialiști”, prin care ultimii s-au angajat să efectueze pentru angajator anumite lucrări de construcție la adresa reclamantului.

La fel, instanța a constatat că potrivit înscrisului prezentat, Antonciuc Victor în calitate de conducător și răspunzător de lucrările care urmau a fi efectuate și de organizarea lucrărilor cât și de procurarea și livrarea acestora, s-a obligat să efectueze lucrări pentru reconstrucția băii, cabinei de duș, încălzire, instalații sanitare, electricitate, lucrările din ghips, instalarea teracotei inclusiv pe podea, pereți și executarea instalațiilor sanitare în scopul încălzirii până la 01 decembrie 2018.

Instanța a reținut că la materialele cauzei au fost anexate înscrisuri, prin care reclamantul pretinde că se probează vinovăția lui Antonciuc Vladimir în instalarea necalitativă a țevilor și a tehnicii sanitare care au provocat inundația și anume înscrisul denumit „Гарантийные обязательства от 19.06.2019 г.”, invocând că acest înscris a fost semnat de către ultimul, însă deoarece pârâtul și-a exprimat dezacordul său asupra probei menționate, invocând faptul că nu a întocmit și semnat un astfel de înscris, a fost dispusă expertiza judiciară întru stabilirea corespunderii semnăturii din înscris cu semnătura pârâtului.

Astfel, potrivit Raportului de expertiză extrajudiciară din 26 noiembrie 2021, s-a constatat că semnătura din numele lui Antonciuc Vladimir din înscrisul numit „Гарантийные обязательства от 19.06.2019 г.” a fost executată nu de ultimul, ci de o altă persoană.

Respectiv, instanța a considerat că acest înscris nu poate servi ca probă în favoarea reclamantului.

Deci, analizând toate probele prezentate de către reclamant, instanța a constatat că la materialele cauzei nu se regăsesc probe ce ar confirma condițiile contractului de antrepriză și anume volumul lucrărilor, modalitatea de plată și costul acestor lucrări, fapt ce face imposibil de apreciat dacă au fost sau nu încălcate prevederile contractului, nu au fost prezentate acte intermediare de recepție a lucrărilor între părți (proces-verbal de recepție) semnate de către ambele părți.

Mai mult, de către reclamant nu a fost probat însăși faptul inundației și motivele provocării acesteia, cât și prejudiciul cauzat în urma acestor acțiuni, care urmau a fi verificate și stabilite de către specialiști în domeniu.

În concluzie, instanța a respins capătul de cerere cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 18 000 de lei ca fiind neîntemeiat.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 14 000 de lei achitată pentru efectuarea lucrărilor, instanța a relevat că reclamantul nu poate pretinde de la pârât această sumă de bani, odată ce în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că de către Antoniu Vladimир au fost efectuate lucrări de reparație.

În concluzie, instanța a considerat că deoarece reclamantul nu a prezentat probe care ar veni în susținerea cerințelor înaintate, nu poate fi dispusă o încasare silită a unei creanțe pe care instanța de judecată se află în imposibilitate de a o determina sub aspectul obiectului și termenului acesteia, motiv pentru care acțiunea urmează să fie respinsă.

Prin decizia din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Lîsîi Vladimир și menținută hotărârea din 30 iunie 2022 a Judecătorei Edineț, sediul Ocița.

La 28 aprilie 2023, prin intermediul oficiului poștal, Lîsîi Vladimир a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și de a emite o nouă hotărâre, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, a invocat că instanța de fond a examinat cauza fără înștiințarea sa și a avocatului său despre data, ora și locul examinării cauzei

De asemenea, a invocat că atât prima instanță, cât și instanța de apel au făcut referire la concluziile Raportului de expertiză extrajudiciară din 26 noiembrie 2021, care a fost numită și efectuată cu încălcarea normelor de drept procedural.

La 24 mai 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Antoniu Victor pentru notificare copia recursului declarat de către Lîsîi Vladimир, explicându-i dreptul de a depune referință.

Până la examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție referința nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat public la 15 decembrie 2022.

Conform avizului de recepție anexat la materialele cauzei, decizia motivată din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată avocatului Vahnovan Anatolie, la 20 martie 2023 (f. d. 143).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 28 aprilie 2023.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că, prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.

318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de către Lîsîi Vladimir împotriva deciziei din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Bălți va fi examinat în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la art. 440 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de către Lîsîi Vladimir este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recursuri se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă (în redacția în vigoare la data depunerii cererilor de recurs).

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs de către Lîsîi Vladimir, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și anume dacă au fost săvârșite alte încălcări decât cele indicate ce ar constitui temei de declarare a recursului în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau dacă instanța de apel a apreciat probele arbitrar, sau dacă ar exista erori comise ce ar duce la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, nu a depistat.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că recursurile exercitate conform Secțiunii a II-a au caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul declarat de Lîsîi Vladimir conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Drept urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de către Lîsîi Vladimir, ca fiind inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Lîsîi Vladimir împotriva deciziei din 15 decembrie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Mariana Ursachi

Oxana Parfeni